

Revant kwam bij ons spelenderwijs in beeld via het consultatiebureau en onze betrokken fysiotherapeute.

Julius is geboren in 2010 en leek een gezonde baby.

De hoortest was negatief waardoor hij met 3 maanden al kleine gehoorapparaatjes had. Hij ontwikkelde een voorkeurshouding waardoor er actief fysiotherapie werd ingezet. Omdat de ontwikkeling met een aantal maanden achterwege bleef kregen wij als ouders een gesprek op het revalidatiecentrum. Dit eerste gesprek was met Manon Merkx (maatschappelijk werker / ouderbegeleider van het revalidatiecentrum). Er was verder nog niets bekend waardoor de ontwikkeling van Julius stagneerde. Wel was inmiddels epilepsie vastgesteld.

Manon introduceerde de babygroep bij ons. Een aantal ochtenden samen met andere ouders met onze kinderen bewegen op de mat. Dit was voor het eerst contact met "lotgenoten", andere ouders ontmoeten die ook met onzekerheden kampten. Waarom ontwikkelen onze kinderen zich niet en wat speelt er nog meer? Tijdens deze ochtenden waren er verschillende mensen van het revalidatiecentrum aanwezig, dit was prettig want op die manier bouwde je een band met elkaar op.

Vervolgens werden er huisbezoeken ingepland met Manon Merkx. Dit was voor ons als ouders 100% klankborden. Wat fijn dat er iemand is die een luisterend oor biedt en die de weg weet in de wir war van regels en instanties waar je mee te maken krijgt wanneer je een kindje hebt met een beperking. Deze begeleiding heeft tot vorig jaar plaatsgevonden en werd door ons als ouders echt gekoesterd. Ook de medische feedback vanuit het centrum was hierbij belangrijk.

Julius is vorig jaar gaan wonen in een zorgcentrum in Heeze waardoor het directe contact met het revalidatiecentrum is beëindigd.

Terugkijkend op de 1e 5 levensjaren van onze Julius kunnen wij vaststellen dat het revalidatiecentrum voor ons een hele waardevolle rol heeft gespeeld!